

V NEDELJO SPLAVARJI V CELJU IN LAŠKEM

Zelansko leto so marljivi turistični delavci v Gornji Savinjski dolfini s splavarji na Savinji in Savi skušali obuditi zanimanje za to, sedaj že etnografsko zanimivo in za Gornje Savinjsko sploh.

Lansko leto jim je vreme bilo pretoplo in v Savinji premalo vode, ponagajalo tako da so prišli splavarji v Celje z nekajurno zamudo. Kako težko je bilo njihovo delo, so

lahko gledalci videli, saj se jih je ob reki navzgor nabralo kar precej.

Letos pravijo, da ne bo zamude, ampak, da bodo vsi splavi, teh bo kar pet, pristali ob mostu pri »Splavarju« natančno ob 10. uri v nedeljo dopoldan. Boljšege mesta za pristaneke si ne bi mogli izbrati saj je okolica s Kalinovim kipom kar najbolj primerna. Tu bodo splavarji prikazali »flosarski krst«, tako, da bodo gledalci videli to posebnost v celoti, zatem bo še nekaj točk in že bodo morali splavarji naprej na precej dolgo pot. Njihova prva postaja bo v Laškem, kjer bodo pristali sredj slovesnosti ob turistični prireditvi »Pivo in cvetje«. Ko bodo še tu izvedli svoj program, jih bo pot vodila naprej do Zagreba, kjer bodo les prodali.

Brez dvoma bo ta prireditev v nedeljo dopoldne lep uvod v osrednjo turistično prireditev, ki bo 2. avgusta na Ljubnem, kjer bo »Flosarski bal« letos že četrto leto zapored. Osrednji del prireditve bo popoldne z »udiranjem flosa«. Tiho in marljivo se pripravljajo Ljubinci na to svojo tradicionalno prireditev.

J. Z.

Stari grad nad Laškim, kjer bo piknik

PIVO IN CVETJE

PRED PRVO TURISTIČNO PRIREDITVIJO V LAŠKEM

pa bo brez dvoma »kmečka ohcet«, ki jo bodo skušali obdržati kot neke vrste tradicionalno vez med sedanjo in prihodnjimi prireditvami. Etnografska posebnost, kmečka ohcet je vedno vredna svojega ogleda. Celotna povorka se bo zbrala na glavnem trgu, kjer bo tudi večina praznovanja. Po otvoritvi, med raznimi nastopi bo najbolj zanimiv folklorni nastop, ki bo nekakšno jedro celotne prireditve. Po prireditvi pa bo še promenadni koncert ter tekmovanje »polževe voznje«, v organizaciji Avto-moto društva.

Popoldanski del prireditve se bo pričel ob 14. uri s piknikom na Starem gradu. Zato, da bo zabavno, bo poskrbel prireditelj, prav gotovo pa bo velikega zanimanja deležna poskušnja piva (včasih so bile v modi poskušnje vin), lov na postvri in mnogo možnosti za ples, obisk razstav, tako da bo res za vsakogar nekaj.

Laščani so v organizacijo te prireditve vložili mnogo truda; želimo jim lepo vreme, obiskovalcev bo prav gotovo veliko in pa, da bi ne ostali le pri tej prvi prireditvi. Ob njej naj vzraste še mnogo novih, pa bo zdraviliški turizem dobil prav kmalu tisto pravo veljavo, ki mu gre.

I. Zupancič

Laško, priznано zdraviliško-turistično mesto je že nekaj časa vse v pripravi na svojo prvo večjo turistično prireditev. Tako prirejajo združeni Turistično olepševalno društvo, Lovska družina, hortikulturno društvo, planinsko društvo, ribiško društvo, foto-krožek in avtomoto društvo prvi PRAZNIK PIVA IN CVETJA v Laškem.

Ime je popolnoma upravičeno in značilno. Pivo, ki mu je znana pivovarna utrla pot daleč naokoli in po svoje priprave k turizmu, cvetje pa naj po svoje pritegne goste v lepo našelje in mu da tisti turistični pečat, ki mu po pravici gre.

V Laškem so se letos lepo pripravili na zdraviliško-turistično sezono, saj je tu že kar težko govoriti o glavni in neglavni sezoni, saj je zdravilišče vse leto polno zasedeno. Prava sezona pa se prične, ko so zasedene tudi vse zasebne sobe, ki jih je več kot 50, prav toliko pa jih je tudi v gostiščih. Skupaj z zdraviliškimi gosti je tedaj v Laškem skoraj 500 gostov dnevno, kar je že lepo število. Za tako številne goste in za še večjo propagando pa tudi organizirajo to prireditev.

Veliko slavje se bo pričelo

že jutri dopoldne, ko bo v osnovni šoli odprli razstavo, na kateri sodelujejo vsi organizatorji prireditve. Zvečer, okoli pol devetih bo veličasten ognjemet, potem pa v vseh gostiščih zabava za vse. Nedeljski spored bo še bolj pester in se bo odvijal ves dan. Posebno športno tekmovanje se bo pričelo že zjutraj ob sedmih na Starem gradu. Tu bo ekipno tekmovanje lovskih družin, streljali pa bodo na glinaste golobe. Ob pol desetih se bo pričel osrednji del prireditve. Takrat bo po mestu krenila povorka, v kateri bodo sodelovali pivovarna, lovci in ribiči. Vsi ti bodo imeli pokazati marsikaj zanimivega, posebna atrakcija povorke

PREDVOJASKI TABOR

Te dni se bo v Slov. Konjicah pričelo redno letno taborjenje obveznikov predvojaške vzgoje, ki bo trajalo 14 dni. Na taborjenje se že nekaj časa pripravljajo, saj je potrebno poskrbeti že vnaprej, da bodo mladinci v tem času pridobili čimveč znanja. Želijo namreč, v celjskem okraju obdržati v predvojaški vzgoji prvo mesto, V. L.

UPOKOJENCI IZ SONČNE GORICE

PRI KAJUHOVI STARI MAMI

S petimi avtobusi je prišlo v nedeljo, dne 12. julija, 200 upokojencev z družinami člani v Soštanj. Kjer so si ogledali Novo Velenje in industrijsko središče Saleške doline. V Soštanju so obiskali Kajuhovo mamo ter z njo pokramljali v hojcu — stavbi, ki je rojstna hiša pok. partizanskega pesnika in heroja Karla Destovnika-Kajuha. V imenu domačega društva Soštanj jih je pozdravil organizator izletov tov. Bolha Rudi ter obrazložil znamenitosti tega kraja iz turističnega vidika, nato pa so izletniki položili lovorjev venec s trakom k spomeniku zmage na trgu

Svobode, pevci pa zapeli nekaj pesmi. Slovo je bilo prščno z željo večkratnega snidenja. S tem so upokojenci iz sončne Gorice vrnili lanskoletni obisk soštanjskih upokojencev v Goriških Brdih in Gorici.

PROBLEMI ŠOLSTVA IN ZDRAVSTVA

Na zasedanju plenuma občinskega sindikalnega sveta v Slov. Konjicah, ki je bilo v začetku tega meseca, so obravnavali probleme in stanje družbenih služb na območju občine. Pri tem so ugotovili, da je največ težav na področju šolstva in zdravstva. V šolstvu so zlasti odprta vprašanja glede nagrajevanja in ureditve ustreznih prostorov, nadalje materialnih sredstev, tehničnih pripomočkov pri izvedbi po-

uka, nato pomanjkanje kadrov, predstavniki podružnice prosvetnih delavcev pa so povedali, da jim ob številnih razpravah okoli nagrajevanja, sestavljanja pravilnikov in podobnih opravil primanjkuje časa za redno poučevanje.

S približno enakimi težavami se srečujejo v občini tudi na področju zdravstva, vendar se bo z dograditvijo zdravstvenega doma stanje precej izboljšalo.

OKRAJNI ODBOR SZDL CELJE
OKRAJNI KOMITE ZKS CELJE
ZVEZA ZDRUŽENJ BORCEV NOV OKRAJA CELJE

OKRAJNI KOMITE ZMS CELJE
OKRAJNI SINDIKALNI SVET CELJE

posiljajo iskrene pozdrave ob obletnici vstaje 22. juliju in prazniku občine Celje 20. juliju.

PO DVAJSETIH LETIH NA KOZJANSKEM PO POTEH AKTIVISTOV NARODNO OSVOBODILNE BORBE

BOHOR JE VSTAL, BOHOR ŽARI...

VISOČKA, TONČKA, JANEZ RAVTAR-ZAN IN PARTIZANSKI HARMONIKAR FRANČEK

Po dvajsetih letih v hiši prvih vohtev. Srečanje z ljudmi ob Bohorju pomeni doživljeno toploto, skromnost in pristnost, ljudje okrog Bohorja zaradi bolečin neradi brskajo po spominih, dogodke izpred dvajsetih let poskušajo pozabiti... Partizansko visočje nas je sprejelo z vse svoje pbezijo, partizanski mamo ali po domače Visočka Tončka se je na prsih nekdanjega aktivista in prvega delegata v okrožni ljud-

ski odbor Janeza Ravtarja - Zana, od ginjenosti razjokala.

PLANINA je še daleč za nami trepetala v zarji zahajajočega sonca. Bleden kolo voz se je vtapljal med žita in razpotegnjene travniške preproge cvetlic, v neizpeto pesem čričkov in vetra, ki se je ljubil v krošnjah dreves. Izza nas je ostalo tudi žebranje in smeh šolskih otrok, ki so na plantaži obirali debele grozde črnega ri beza. Hitrih korakov smo

drobili pot pod vzožje Bohorja. Na neki planjavi se je naš vodič, nekdanji kozjanski aktivist Janez Ravtar ali po domače Zan ustavil, pokazal na hiše, stisnjene v idilo in pasji lajež ter rekel:

»VISOČE, PARTIZANSKO VISOČE!«

Streljaj od vasi smo ob kolovozu srečali ženico, ki je nabirala zdravilne zeli. Zan se je za hip ustavil, nato pa hitrih korakov zavil proti njej. Trenutek sta nemo zrla drug v drugega, nato se objela. Zrli smo v njegovo široko postavbo in drobno ženicico. To je bilo srečanje s partizansko mamo ali po domače z VISOČKO TONČKO.

»Zan, ti jih popelji v hišo, jaz pa pokličem Pepija, ki v hribu kosi,« je dejala ter se opirajoč palčke in iskrivih oči napotila v hrib. Zavili smo med drevje, proti hišam. Pred hišami se je kolovoz razcepil. Zan je zavil proti stopnišču, segel v neko luknjo, vzela ključ in odprla vrata. Kakor nekoč, pred dvajsetimi leti. Razlika je bila le v tem, da je hiša druga. Prvo so ustaši in Nemci v decembrski ofenzivi 1944. leta zažgali skupaj s partizanskimi radijsko-oddajnimi postajami in živino.

Cez uro nas je bilo v sobi, kjer so bile prve partizanske volitve krajevnih odborov v avgustu 1944. leta, zbranih že mnogo. Nekdanji odbor-

niki, aktivisti, obveščevalci in Franček, partizanski harmonikar s harmoniko.

Ljudje okrog Bohorja zaradi bolečin neradi brskajo po spominih, dogodke izpred dvajsetih let poskušajo pozabiti. Doživetja tistih dni so še boleča, žulji na rokah, ki so se zažrli v meso ob graditvi nove vasi, ki so jo požgali ustaši in Nemci, so še vedno boleči, kot nemi bojevniki še danes stojijo obrasli s travo zidovi nekdanjih domov vaščanov, ki se niso vrnili iz taborišč, iz gozdov, ali pa so s telesi gasili žejno zemljo. Stojijo kot nemi bojevniki!

Srčanje z ljudmi ob Bohorju pomeni doživeti nepotvorbno toploto, skromnost in pristnost, njih besede so moške, trdo vzrasle z zemljo.

Beseda z besedo je dajala kot kamenček v mozaiku pravo podobo, šele ob teh pogovorih smo dojeli Zana, ko je rekel: Partizansko Visočje. Ob mraku je soba napolnila tiha pesem, ki je rastla, se vzpela, da se je nato zljila s Frančkovim harmoniko. Mama Tončka je slonela na Zanovih prsih in tiho solznih oči pela... Nato so se obrazi za trenutek napeli, Franček si je popravil klubuk, harmonika je tiho izzvenela:

Bohor je vstal, Bohor žari PLANINA je tiho slonela naslonjena v hrib, ko smo

sedeli na ploščadi gradu. Z drugega konca je priplaval samotni vrisk, ki se je vzpel na Bohor.

»Tam spodaj v dolini smo kurili ognje, da so ameriški piloti lahko spuščali iz letal prepotrebno strelivo in sanitetni material. Po tistih kolovozih smo z volji hitro prevažali na Bohor... Na tej strani gradu so bile žične ovire. V njih se je ped za pedjo zaganjal XIII. bataljon XIV. divizije. Polovico Planine je bilo že osvoboje-

Za domačo mizo kot nekoč